

Arrest

nr. 236 305 van 2 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 Beiden wettelijk vertegenwoordigd door hun moeder: X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
 Hulsbergweg 7/A
 3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X in haar hoedanigheid als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, alsmede X die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2019 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 31 augustus 2017, verklaren er zich op 11 september 2017 een eerste maal vluchteling, in die zin dat het toen door hun moeder ingediende verzoek om internationale bescherming ingevolge artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) tevens dient te worden beschouwd als ingediend in naam van de toen minderjarige verzoekers. Voor dit verzoek werd op 31 mei 2018 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bij 's Raads arrest nr. 211 366 van 23 oktober 2018 werd de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevestigd.

1.2. Op 9 november 2018 dienen verzoekers in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 14 mei 2019 werden door de commissaris-generaal de beslissingen niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) genomen die per aangetekend schrijven op 16 mei 2019 naar verzoekers werden gestuurd.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

1.4.1. Ten aanzien van V.R. (hierna: eerste verzoekster):

A. Feitenrelaas

U bezit de Sri Lankaanse nationaliteit en u bent een Tamil afkomstig uit Sri Lanka. U hebt op 28 augustus 2017 uw land van herkomst verlaten in het gezelschap van uw moeder Y.R. (OV 8.499.355), uw broer J.R. (OV 8.499.355) en uw zus A.R. (OV 8.499.355).

Op 11 september 2017 heeft uw moeder een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 31 mei 2018 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 27 juni 2018 dienden uw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 4 oktober 2018 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 9 november 2018 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeldt u de problemen die u, uw moeder, broer en zussen kenden omwille van de samenwerking van uw vader met de LTTE. Hierdoor raakte uw vader vermist en werden jullie voortdurend lastig gevallen door de CID en het leger op weg naar school. Sinds jullie verblijf in België ontving uw moeder een oproepingsbrief van het leger waarin zij gevraagd wordt zich te melden bij hun. Bovendien deed het leger een huiszoeking in jullie huis in Palai.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming dient u de volgende documenten in: een kopie van uw geboorteakte, een originele brief van het leger en originele schooldocumenten van in Sri Lanka en België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocate die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en de elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het CGVS dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw moeder aanhaalt ter staving van haar verzoek van 11 september 2017, waarvoor de beslissing nu definitief is. U verwijst immers naar de problemen die u, uw moeder, broer en zus kenden in Sri Lanka omwille van de banden van uw vader met de LTTE.

Bovendien haalt u aan dat er sinds uw verblijf in België een oproepingsbrief voor uw moeder werd uitgevaardigd door het leger en dat uw huis in Palai werd doorzocht. In dit opzicht dient er te worden vastgesteld dat de gebeurtenissen die u aanhaalt in het verlengde liggen van de feiten die uw moeder eerder aanhaalde en waarvan er al werd geoordeeld door het CGVS en de RvV dat ze niet geloofwaardig waren omdat er geen geloof kon gehecht worden aan de verklaringen van uw moeder betreffende de betrokkenheid van uw vader met de LTTE, de vervolging van uw vader evenals de vervolging van haarzelf door de Sri Lankaanse overheid diverse ongerijmdheden en tegenstrijdigheden bevatten. Bijgevolg is het dan ook niet aannemelijk dat er een huiszoeking plaatsvond en dat uw moeder werd opgeroepen door het leger. Wat betreft de huiszoeking in uw woning te Palai beperkt u zich overigens louter tot een naakte bewering (CGVS, p. 6). U kan dit geenszins staven. De oproepingsbrief van het leger die u neerlegt kan eveneens niet overtuigen. Documenten bezitten immers enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielaanvraag, in casu quod non. Deze brief komt dan ook voor als een complaisancestuk gemaakt voor onderhavige procedure en vormt geenszins een bewijs van vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Voorts blijkt uit de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier dat corruptie wijdverbreid is in Sri Lanka waardoor de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten reeds bijzonder relatief is. Er zijn verder voldoende elementen die de oprechtheid van het document volledig ondermijnen. Zo maakt het document melding van "Intelligent Officer" en "Intelligent Cops". De juiste schijfwijze is echter "Intelligence Officer" en "Intelligence Corps". Hierbij is het bijzonder vreemd dat de Sri Lankaanse militaire inlichtingendienst niet in staat is om hun eigen naam correct te schrijven. Ze slagen er blijkbaar ook niet in om hun eigen adres juist te schrijven daar ze spreken van hun "headquarts" in de plaats van "headquarter".

Ten aanzien van de toevoeging die uw moeder deed, met name dat uw vader tot het einde van de laatste Sri Lankaanse oorlog actief was voor het LTTE, dient opgemerkt te worden dat deze niet volstaat om in aanmerking te komen voor de toekenning van internationale bescherming (CGVS, notities persoonlijk onderhoud van 18/20373D, pp. 5 en 6). Het louter herhalen van iets wat eerder reeds beoordeeld werd als ongeloofwaardig zonder verdere toelichting of staving, voegt niets wezenlijks toe aan uw verzoek en werpt geen ander licht op de beoordeling ervan. Dat uw broer omwille van het profiel van uw vader het doelwit zal vormen van de Sri Lankaanse overheid bij een eventuele terugkeer zoals uw moeder beweert, mist derhalve elke objectieve grond en is niet aannemelijk. Voorts dat u hier naar school gaat, ressorteert niet onder het toepassingsgebied van het vluchtelingverdrag noch blijkt hier een reëel risico op het lijden van ernstige schade uit zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens in uw verzoek kan worden vastgesteld dat u geen school zou kunnen lopen in Sri Lanka.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt

dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

1.4.2. Ten aanzien van A.R. (hierna: tweede verzoekster):

“A. Feitenrelaas

U bezit de Sri Lankaanse nationaliteit en u bent een Tamil afkomstig uit Sri Lanka. U hebt op 28 augustus 2017 uw land van herkomst verlaten in het gezelschap van uw moeder Y.R. (OV 8.499.355), uw broer J.R. (OV 8.499.355) en uw zus V.R. (OV 8.499.355).

Op 11 september 2017 heeft uw moeder een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 31 mei 2018 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 27 juni 2018 dienden uw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 4 oktober 2018 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 9 november 2018 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeldt u de problemen die u, uw moeder, broer en zus kenden omwille van de samenwerking van uw vader met de LTTE. Hierdoor raakte uw vader vermist en werden jullie voortdurend lastig gevallen door de CID en het leger op weg naar school. Sinds jullie verblijf in België ontving uw moeder een oproepingsbrief van het leger waarin zij gevraagd wordt zich te melden bij hun. Bovendien deed het leger een huiszoeking in jullie huis in Palai.

Ter ondersteuning van uw verzoek dient u de volgende documenten in: een kopie van uw geboorteakte, een originele brief van het leger en originele schooldocumenten van in Sri Lanka en België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocate die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en de elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel

57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het CGVS dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw moeder aanhaalt ter staving van haar verzoek van 11 september 2017, waarvoor de beslissing nu definitief is. U verwijst immers naar de problemen die u, uw moeder, broer en zus kenden in Sri Lanka omwille van de banden van uw vader met de LTTE.

Bovendien haalt u aan dat er sinds uw verblijf in België een oproepingsbrief voor uw moeder werd uitgevaardigd door het Sri Lankaanse leger en dat u dat uw huis in Palai werd doorzocht. In dit opzicht dient er te worden vastgesteld dat de gebeurtenissen die u aanhaalt in het verlengde liggen van de feiten die uw moeder eerder aanhaalde en waarvan er al werd geoordeeld door het CGVS en de RvV dat ze niet geloofwaardig waren omdat de verklaringen van uw moeder betreffende de betrokkenheid van uw vader met de LTTE, de vervolging van uw vader evenals de vervolging van haarzelf door de Sri Lankaanse overheid diverse ongerijmdheden en tegenstrijdigheden bevatten. Bijgevolg is het dan ook niet aannemelijk dat er een huiszoeking plaatsvond en dat uw moeder werd opgeroepen door het leger. Wat betreft de huiszoeking beperkt u zich overigens louter tot een naakte bewering zonder dat u dit enigszins aantoonbaar tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 6). De oproepingsbrief van het leger die u neerlegt kan eveneens niet overtuigen. Documenten bezitten immers enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, in casu quod non. Deze brief komt dan ook voor als een complaisancestuk gemaakt voor onderhavige procedure en vormt geenszins een bewijs van vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Voorts blijkt uit de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier dat corruptie wijdverbreid is in Sri Lanka waardoor de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten reeds bijzonder relatief is. Er zijn verder voldoende elementen die de oprechtheid van het document volledig ondermijnen. Zo maakt het document melding van "Intelligent Officer" en "Intelligent Cops". De juiste schijfwijze is echter "Intelligence Officer" en "Intelligence Corps". Hierbij is het bijzonder vreemd dat de Sri Lankaanse militaire inlichtingendienst niet in staat is om hun eigen naam correct te schrijven. Ze slagen er blijkbaar ook niet in om hun eigen adres juist te schrijven daar ze spreken van hun "headquarts" in de plaats van "headquarter".

Ten aanzien van de toevoeging die uw moeder deed, met name dat uw vader tot het einde van de laatste Sri Lankaanse oorlog actief was voor het LTTE, dient opgemerkt te worden dat deze niet volstaat om in aanmerking te komen voor de toekenning van internationale bescherming (CGVS, notities persoonlijk onderhoud van 18/20373D, pp. 5 en 6). Het louter herhalen van iets wat eerder reeds beoordeeld werd als ongeloofwaardig zonder verdere toelichting of staving, voegt niets wezenlijks toe aan uw verzoek en werpt geen ander licht op de beoordeling ervan. Dat uw broer omwille van het profiel van uw vader het doelwit zal vormen van de Sri Lankaanse overheid bij een eventuele terugkeer zoals uw moeder beweert, mist derhalve elke objectieve grond en is niet aannemelijk. Voorts dat u hier naar school gaat, ressorteert niet onder het toepassingsgebied van het vluchtelingverdrag noch blijkt hier een reëel risico op het lijden van ernstige schade uit zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens in uw verzoek kan worden vastgesteld dat u geen school zou kunnen lopen in Sri Lanka.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.4.3. Ten aanzien van J.R. (hierna: verzoeker):

"A. Feitenrelaas

U bezit de Sri Lankaanse nationaliteit en u bent een Tamil afkomstig uit Sri Lanka. U hebt op 28 augustus 2017 uw land van herkomst verlaten in het gezelschap van uw moeder Y.R. (OV 8.499.355), uw zus V.R. (OV 8.499.355) en uw zus A.R. (OV 8.499.355).

Op 11 september 2017 heeft uw moeder een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 31 mei 2018 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 27 juni 2018 diende uw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 4 oktober 2018 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 9 november 2018 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeldt u de problemen die u, uw moeder en twee zussen kenden omwille van de samenwerking van uw vader met de LTTE. Hierdoor raakte uw vader vermist en werden jullie voortdurend lastig gevallen door de CID en het leger op weg naar school. Sinds jullie verblijf in België ontving uw moeder een oproepingsbrief van het leger waarin zij gevraagd wordt zich te melden bij hen. Daarenboven deed het leger een huiszoeking in jullie huis in Palai.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming dient u de volgende documenten in: een kopie van uw geboorteakte, een originele brief van het leger en originele schooldocumenten van in Sri Lanka en België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocate die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en de elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het CGVS dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw moeder aanhaalt ter staving van haar verzoek van 11 september 2017, waarvoor de beslissing nu definitief is. U verwijst immers naar de problemen die u, uw moeder en uw zussen kenden in Sri Lanka omwille van de banden van uw vader met de LTTE.

Bovendien haalt u aan dat er sinds uw verblijf in België een oproepingsbrief voor uw moeder werd uitgevaardigd door het leger en dat uw huis in Palai werd doorzocht. In dit opzicht dient er te worden vastgesteld dat de gebeurtenissen die u aanhaalt in het verlengde liggen van de feiten die uw moeder eerder aanhaalde en waarvan er al werd geoordeeld door het CGVS en de RvV dat ze niet geloofwaardig waren omdat de verklaringen van uw moeder betreffende de betrokkenheid van uw vader

met de LTTE, de vervolging van uw vader evenals de vervolging van haarzelf door de Sri Lankaanse overheid diverse ongerijmdheden en tegenstrijdigheden bevatten. Bijgevolg is het dan ook niet aannemelijk dat er een huiszoeking plaatsvond en dat uw moeder werd opgeroepen door het leger. Wat betreft de huiszoeking in uw woning te Palai beperkt u zich overigens louter tot een naakte bewering (CGVS, pp. 8 en 9). U zou deze informatie vernomen hebben van uw tante, maar u kan op geen enkele wijze staven dat het Sri Lankaanse leger een inval zou verricht hebben in uw ouderlijke woning. De oproepingsbrief van het leger die u neerlegt kan eveneens niet overtuigen. Documenten bezitten immers enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielaanvraag, in casu quod no. Deze brief komt dan ook voor als een complaisancestuk gemaakt voor onderhavige procedure en vormt geenszins een bewijs van vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Voorts blijkt uit de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier dat corruptie wijdverbreid is in Sri Lanka waardoor de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten reeds bijzonder relatief is. Er zijn verder voldoende elementen die de authenticiteit van het document volledig ondermijnen. Zo maakt het document melding van "Intelligent Officer" en "Intelligent Cops". De juiste schijfwijze is echter "Intelligence Officer" en "Intelligence Corps". Hierbij is het bijzonder vreemd dat de Sri Lankaanse militaire inlichtingendienst niet in staat is om hun eigen naam correct te schrijven. Ze slagen er blijkbaar ook niet in om hun eigen adres juist te schrijven daar ze spreken van hun "headquarts" in de plaats van "headquarter".

Ten aanzien van de toevoeging die uw moeder deed, met name dat uw vader tot het einde van de laatste Sri Lankaanse oorlog actief was voor de LTTE, dient opgemerkt te worden dat deze niet volstaat om in aanmerking te komen voor de toekenning van internationale bescherming (CGVS, notities persoonlijk onderhoud van 18/20373D, pp. 5 en 6). Het louter herhalen van iets wat eerder reeds beoordeeld werd als ongeloofwaardig zonder verdere toelichting of staving, voegt niets wezenlijks toe aan uw verzoek en werpt geen ander licht op de beoordeling ervan. Dat u omwille van het profiel van uw vader het doelwit zal vormen van de Sri Lankaanse overheid bij een eventuele terugkeer zoals uw moeder beweert, mist derhalve elke objectieve grond en is niet aannemelijk. Voorts dat u hier naar school gaat, ressorteert niet onder het toepassingsgebied van het vluchtelingverdrag noch blijkt hier een reëel risico op het lijden van ernstige schade uit zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens in uw verzoek kan worden vastgesteld dat u geen school zou kunnen lopen in Sri Lanka.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

In een tweede middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikelen 48/4, 57/6, § 3, 6°, 57/6/2 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van het “*recht van verdediging en recht van tegensprekelijk debat*” en van “*de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur*”.

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekers vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen de volgende stukken toe aan hun verzoekschrift: de eerste pagina's van de COI Focus die hun raadvrouw per e-mail heeft ontvangen (stuk 3), twee internetartikelen (stukken 4 en 5), een reisadvies voor Sri Lanka vanwege de Britse overheid (stuk 6) en een print screen van de website van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (stuk 7).

De commissaris-generaal voegt bij zijn nota met opmerkingen de COI Focus “*Sri Lanka. Situatie bij terugkeer van Tamils*” van 22 mei 2019.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Op 11 september 2017 dient de moeder van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Zij voert aan dat zij worden lastiggevallen door de CID in het kader van het lidmaatschap van haar echtgenoot, de vader van verzoeker, van de LTTE. Gelet op het gestelde in artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet wordt dit verzoek om internationale bescherming geacht tevens te zijn ingediend in naam van verzoekers als minderjarige kinderen van hun moeder. Voor dit verzoek werd op 31 mei 2018 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat geen geloof kon worden gehecht aan de voorgehouden problemen omwille van het lidmaatschap van haar echtgenoot van de LTTE. Bij 's Raads arrest nr. 211 366 van 23 oktober 2018 werd de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevestigd.

Op 9 november 2018 dienen verzoekers in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Zij beroepen zich op dezelfde vluchtredenen zoals aangehaald door hun moeder. Zij stellen dat hun moeder intussen een oproepingsbrief kreeg van het Sri Lankaanse leger en dat het leger en huiszoeking deed in hun huis in Palai. Zij leggen een kopie van hun geboorteakte, een originele brief van het leger en originele schooldocumenten uit Sri Lanka en België voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Op grond van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen tot de niet-ontvankelijkheid van de door verzoekers ingediende verzoeken om internationale bescherming omdat zij geen eigen feiten aanhalen die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen.

2.3.2. Er dient vastgesteld dat verzoekers er in hun verzoekschrift niet in slagen op de motieven in de bestreden beslissingen een ander licht te werpen. Zij komen immers niet verder dan het herhalen van en volharden in hun eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.3. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

[...]

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”

2.3.4. Waar verzoekers onder verwijzing naar artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet aanvoeren dat de bestreden beslissingen niet binnen de in deze wetsbepaling vermelde termijn van vijftien werkdagen werden genomen, dient erop gewezen dat dit een termijn van orde betreft aangezien op de overschrijding ervan geen sancties worden voorzien. Verzoekers kunnen dan ook geenszins worden bijgetreden waar zij stellen dat na de termijn van vijftien werkdagen geen beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) zou kunnen worden genomen.

2.3.5. Waar verzoekers verder aanvoeren dat de aan hun raadvrouw per e-mail bezorgde kopie van de in het administratief dossier opgenomen COI Focus (zie map 'Landeninformatie') onleesbaar is en dat zij op de website van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen leesbare versie van deze informatie konden terugvinden (verzoekschrift, stukken 3 en 7), dient erop gewezen dat het inzagerecht verzoekers toelaat om hun dossier op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in te kijken en kennis te nemen van de inhoud ervan teneinde hun verdediging te organiseren indien zij van oordeel zijn dat informatie uit het dossier ontbreekt of onleesbaar is. Verzoekers konden wel degelijk kennis nemen van deze informatie aangezien het administratief dossier een kopie van deze informatie bevat (zie map 'Landeninformatie'). Indien verzoekers raadvrouw enkel een onleesbare versie van bepaalde stukken zou hebben ontvangen (zie verzoekschrift, stuk 3), was het aan haar om het Commissariaat-generaal hiervan op de hoogte te stellen en alsnog een leesbare kopie aan te vragen of gebruik te maken van het inzagerecht. De beroepstermijn kan niet als dermate kort worden beschouwd dat verzoekers en/of hun raadvrouw hiertoe niet in staat zouden zijn. Bovendien wordt aan de nota met opmerkingen van de commissaris-generaal een (leesbare) update van de betreffende informatie toegevoegd.

2.3.6. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen en dat zij in hun verzoek om internationale bescherming voortbouwen op het vluchtrelaas dat door hun moeder reeds werd aangehaald en waaromtrent bij 's Raads arrest nr. 211 366 van 23 oktober 2018 een definitieve beslissing werd genomen:

“In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het CGVS dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw moeder aanhaalt ter staving van haar verzoek van 11 september 2017, waarvoor de beslissing nu definitief is. U verwijst immers naar de problemen die u, uw moeder en uw zussen kenden in Sri Lanka omwille van de banden van uw vader met de LTTE.

Bovendien haalt u aan dat er sinds uw verblijf in België een oproepingsbrief voor uw moeder werd uitgevaardigd door het leger en dat uw huis in Palai werd doorzocht. In dit opzicht dient er te worden vastgesteld dat de gebeurtenissen die u aanhaalt in het verlengde liggen van de feiten die uw moeder eerder aanhaalde en waarvan er al werd geoordeeld door het CGVS en de RvV dat ze niet geloofwaardig waren omdat de verklaringen van uw moeder betreffende de betrokkenheid van uw vader met de LTTE, de vervolging van uw vader evenals de vervolging van haarzelf door de Sri Lankaanse overheid diverse ongerijmdheden en tegenstrijdigheden bevatten. Bijgevolg is het dan ook niet aannemelijk dat er een huiszoeking plaatsvond en dat uw moeder werd opgeroepen door het leger. Wat betreft de huiszoeking in uw woning te Palai beperkt u zich overigens louter tot een naakte bewering (CGVS, pp. 8 en 9). U zou deze informatie vernomen hebben van uw tante, maar u kan op geen enkele

wijze staven dat het Sri Lankaanse leger een inval zou verricht hebben in uw ouderlijke woning. De oproepingsbrief van het leger die u neerlegt kan eveneens niet overtuigen. Documenten bezitten immers enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielaanvraag, in casu quod no. Deze brief komt dan ook voor als een complaisancestuk gemaakt voor onderhavige procedure en vormt geenszins een bewijs van vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Voorts blijkt uit de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier dat corruptie wijdverbreid is in Sri Lanka waardoor de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten reeds bijzonder relatief is. Er zijn verder voldoende elementen die de authenticiteit van het document volledig ondermijnen. Zo maakt het document melding van "Intelligent Officer" en "Intelligent Cops". De juiste schijfwijze is echter "Intelligence Officer" en "Intelligence Corps". Hierbij is het bijzonder vreemd dat de Sri Lankaanse militaire inlichtingendienst niet in staat is om hun eigen naam correct te schrijven. Ze slagen er blijkbaar ook niet in om hun eigen adres juist te schrijven daar ze spreken van hun "headquarts" in de plaats van "headquarter".

Ten aanzien van de toevoeging die uw moeder deed, met name dat uw vader tot het einde van de laatste Sri Lankaanse oorlog actief was voor de LTTE, dient opgemerkt te worden dat deze niet volstaat om in aanmerking te komen voor de toekenning van internationale bescherming (CGVS, notities persoonlijk onderhoud van 18/20373D, pp. 5 en 6) . Het louter herhalen van iets wat eerder reeds beoordeeld werd als ongeloofwaardig zonder verdere toelichting of staving, voegt niets wezenlijks toe aan uw verzoek en werpt geen ander licht op de beoordeling ervan. Dat u omwille van het profiel van uw vader het doelwit zal vormen van de Sri Lankaanse overheid bij een eventuele terugkeer zoals uw moeder beweert, mist derhalve elke objectieve grond en is niet aannemelijk. Voorts dat u hier naar school gaat, ressorteert niet onder het toepassingsgebied van het vluchtelingverdrag noch blijkt hier een reëel risico op het lijden van ernstige schade uit zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens in uw verzoek kan worden vastgesteld dat u geen school zou kunnen lopen in Sri Lanka.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen."

De uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift dat de oproepingsbrief naar hun huis in Sri Lanka werd gestuurd, dat hun tante deze brief heeft doorgestuurd en dat zij niet weten waarom de spelling in deze brief niet correct is, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen dat de voorgelegde brief spelfouten bevat die de bewijswaarde ervan teniet doen, dat de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten hoe dan ook relatief is gelet op de veelvuldig voorkomende corruptie en documentfraude in Sri Lanka (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) en dat documenten slechts een ondersteunende werking hebben ingeval van geloofwaardige verklaringen, *quod non in casu*.

Verzoekers stellen nog dat als de commissaris-generaal de beslissing wil motiveren door te verwijzen naar eerdere verklaringen het Commissariaat-generaal verplicht is de verzoekende partij hiermee te confronteren, hetgeen niet is gebeurd. Evenwel verplicht geen enkele rechtsregel de commissaris-generaal ertoe verzoekers voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissingen te confronteren met alle elementen waarop deze beslissingen zijn gebaseerd. Verzoekers laten bovendien na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissingen anders zouden zijn geweest indien de commissaris-generaal hen voorafgaandelijk zou hebben geconfronteerd met de eerdere verklaringen van hun moeder. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift aanvoeren dat zij wel degelijk eigen feiten aanhalen die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen, met name dat zij als christelijke tamils omwille van de algemene situatie in Sri Lanka geen school zullen kunnen lopen terwijl zij dit in België sedert 2017 wel kunnen, antwoordt de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen terecht als volgt:

"Waar verzoekende partijen stellen dat zij niet naar school zullen kunnen gaan zoals zij hier in België doen, betreft dit een blote bewering die zij geenszins concretiseren; zij geven zelf bovendien aan dat scholen open zijn maar dat sommige ouders hun kinderen thuis houden uit vrees voor aanslagen. Hieruit blijkt echter niet dat zij in Sri Lanka niet de mogelijkheid zouden hebben hun scholing verder te zetten."

2.3.7. Wat betreft de algemene situatie in Sri Lanka voor Tamils en voor christenen motiveert de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen terecht als volgt:

“2.2.3. [...] Bijkomend wijst verweerder erop dat aan onderhavige nota een recente, aangepaste versie van deze COI Focus van 22 mei 2019 is toegevoegd, die naar aanleiding van de aanslagen in Sri Lanka werd aangepast. Uit deze informatie blijkt nog steeds dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan deze nota, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien de beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor verzoekende partijen. Zij hebben aldus niet aannemelijk gemaakt dat hun relaas en beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunnen zij zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Zij brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

2.2.4. Waar verzoekende partijen verwijzen naar de algemene situatie voor christenen in Sri Lanka en de mogelijkheid van strafprocedures bij terugkeer, verwijst verweerder vooreerst naar wat eerder reeds uiteengezet werd. Waar verwezen wordt naar de aanslagen tegen christelijke doelwitten en de huidige gespannen situatie in Sri Lanka, stelt verweerder vast dat verzoekende partijen zelf geen elementen aanreiken waaruit zou kunnen blijken dat de situatie in Sri Lanka van dien aard is dat het loutere gegeven dat men christen is, voldoende is om in hoofde van verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Evenmin brengen zij concrete, op hun eigen persoon betrokken elementen aan die een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun geloof aantonen. Verzoekende partijen verwijzen weliswaar naar de aanslagen gepleegd tegen katholieke kerken en luxehotels op paaszondag 21 april 2019, doch deze betreuwenswaardige daden gingen blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier uit van een Sri Lankaanse extremistische moslimgroepering en niet van overheidsactoren of aan de overheid gelieerde groepen of organisaties. Voorts dient erop gewezen te worden dat uit informatie toegevoegd aan deze nota blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten de veiligheidsmaatregelen rond kerken en andere religieuze of openbare plaatsen sterk hebben opgedreven en dat ze zware inspanningen hebben geleverd om de daders van de aanslagen of het netwerk daarrond te neutraliseren. De Commissaris-generaal oordeelt dan ook met reden dat verzoekende partijen met een verwijzing naar hun geloofsovertuiging en de voormelde aanslagen niet kunnen volstaan om een gegronde vrees voor vervolging in hun hoofde vast te stellen.”

Waar verzoekers verder nog wijzen op hun minderjarigheid en de vraag stellen welke strafprocedures er voor minderjarigen bestaan in Sri Lanka, dient erop gewezen dat de bewijslast in het vreemdelingencontentieux in beginsel op de schouders van verzoekers zelf rust en dat het niet aan de asielinstanties toekomt de lacunes in de bewijsvoering van verzoekers op te vullen. Verzoekers brengen geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat er in Sri Lanka sprake zou zijn van strafprocedures voor minderjarigen die dermate verregaand zijn dat zij als een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of als een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet dienen te worden beschouwd.

Voor het overige slagen verzoekers er geenszins in op de hiervoor uit de nota met opmerkingen geciteerde motivering te weerleggen. Zij tonen niet *in concreto* aan dat zij nood zouden hebben aan internationale bescherming louter omdat zij christelijke Tamils zijn. Zij komen dienaangaande immers niet verder dan te verwijzen naar louter algemene informatie (verzoekschrift, stukken 4 en 5) die geen betrekking heeft op hun persoon. Uit deze informatie blijkt niet dat iedere Tamil en/of iedere christen in Sri Lanka nood zou hebben aan internationale bescherming. Een verwijzing naar deze algemene informatie volstaat dan ook niet teneinde een nood aan internationale bescherming in hun hoofde *in concreto* aannemelijk te maken. Evenmin tonen zij aan dat er in Sri Lanka sprake zou zijn van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dienaangaande dient er bovendien op gewezen dat het

reisadvies van de Britse overheid (verzoekschrift, stuk 6) hierop geen ander licht werpt. Dit reisadvies is bestemd voor reislustige Britten en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoekers in het kader van hun verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER